

Ur-Baptistisk Pingst brev 122

Brevet från Lewi Pethrus 1923

På vintern 1921-1922 (se infobrevet nr 93) hade Lewi Pethrus fått tjänstledigt ett halvår från sitt arbete i Filadelfiaförsamlingen Stockholm, för en nödvändig vilotid efter mångårigt extremt arbetstempo utan semester. Under sin ledighet reste han utomlands till Mellersta Östern och Mindre Asien, men också till Rom där han stannade en vecka. Rom var sista anhalten innan han skulle hem till tjänsten igen. Den 13 juli 1922 besökte Lewi Pethrus pingstförsamlingen som höll till i en liten källarlokal i utkanten av Rom och deltog i ett bönemöte. Mycket berörd av den varma brödrakärlek och det andliga liv han där upplevde, formulerade han denna mening: "Med dessa intryck och med återvunna krafter kom jag hem till församlingen och till mötena i vår nya lokal på Sveavägen."

Med detta som bakgrund presenterar jag här ett brev av Lewi Pethrus till Oskar Karlsson i Ålberga utanför Nyköping. Det personliga brevet är skrivet den 16 januari 1923 med maskin på brevpapper med förtryck **Filadelfia-Församlingen Stockholm**. Brevet har pastor Robert Granat i Nyköping-Jönåker gjort tillgängligt för mig, samt bifallit min önskan om att få ta in det som ett infobrev här på Ur-Baptistisk Pingst. Brevet andas en sådan enkelhet, respekt och varm broderlighet, så att man kan få det intrycket att han fortfarande är kvar bland pingstfolket i Roms utkanter ett halvår tidigare. Det Lewi Pethrus i biblisk tro och lära framför i brevet, gör det till – menar jag – ett andligt dokument för pingstvännen i alla tider. Väljer att i min avskrift använda kursivering på brevtextern, samt att dela upp texten i mindre stycken för läsoplevelsens skull.

Stockholm den 16 januari 1923

Käre broder Oskar Karlsson, Ålberga.

Guds frid!

Det har varit mig omöjligt att besvara Edert brev under helgen. Gud vare tack, att Hans sanning vinner seger i Ålberga såväl som på många andra ställen i vårt land. Ära vare Gud därför! Med ordnande av församling förhåller det sig ju så, att bibeln ej omtalar något församlingsbildande, som verkställs av människor. Den talar endast om att man ordnade vad som fattades.

Det är Gud, som bildar församlingar, och de bildas, när själar frälsas, döpas i vatten och Helig Ande. Där det finns sådana själar, där är en Guds församling. Det står också i Apg. 14:23, att de "utvalde åt dem äldste för var särskild församling". Sålunda var församlingarna redan till, innan de äldste tillsattes.

Nu ha de på sina håll den uppfattningen, att man bildar en församling, när äldste och diakoner tillsätts. Detta är dock icke rätt. Församlingen bildas av Gud genom Hans underbara verk med människorna och genom att Han uttager dem från världen och förenar dem genom Anden och Kristi kärlek. Sedan ha vi att ordna det som fattas (Titus 1:5).

Vad det gäller stadgar, så behövas naturligtvis icke några sådana för en församling. Endast om församlingen önskar att skriva sig själv för någon egendom, då måste den uttaga stadgar men dessa är icke till för församlingens ordnande, utan endast med avseende på församlingens egendom.

Om Ni vill ha närmare upplysningar om denna sak, kunna vi lämna Eder. Stadgar för församlingen och dess verksamhet har vi i Herrens ord, pris ske Gud därför!

Hälsa till de heliga!

Din i Jesus förbundne

Lewi Pethrus.